

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 599/2014

24.06.2014. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене С.П., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене С.П., адвоката К.В., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 148/12 од 12.12.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 852/13 од 19.02.2014. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а дана 24.06.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене С.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 148/12 од 12.12.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 852/13 од 19.02.2014. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 148/12 од 12.12.2012. године окривљена С.П. оглашена је кривом због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђена на казну затвора у трајању од једне године, те је истовремено осуђена и на плаћање новчане казне у износу од 100.000,00 динара, који износ је дужна да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, и одређено да ће се ова казна, уколико је окривљена не плати у остављеном року, заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. На основу члана 196. став 4. ЗКП-а одлучено је да трошкови кривичног поступка који се односе на налаз и мишљење вештака економско-финансијске струке, приступ вештака на главни претрес и довођење окривљене из Окружног затвора у Пожаревцу у истражном поступку дана 25.11.2011. године и на главни претрес од 27.02.2012. године и 09.11.2012. године падају на терет буџетских средстава суда. Окривљена је ослобођена од плаћања судског паушала.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 852/13 од 19.02.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду, окривљене и њеног браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда бранилац окривљене, адвокат К.В., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а учињених на штету окривљене, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи првостепену и другостепену одлуку тако што ће окривљену ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, сматрајући да присуство јавног тужиоца и браниоца окривљене не би било од значаја за доношење одлуке, због чега их није позвао на седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљене С.П. у захтеву за заштиту законитости наводи да су првостепени и другостепени суд на штету окривљене повредили члан 16. Закона о порезу на додату вредност који између осталог прописује да пореска обавеза настаје када је извршен промет добара и услуга, па како је у редовном кривичном поступку утврђено да промет робе у конкретном случају није остварен, окривљена, према наводима захтева, није могла извршити радњу пореске утаје, имајући при том у виду да нижестепени судови нису узели у обзир ни одредбе Закона о порезу на додату вредност који прописује тренутак настанка пореске обавезе, те да следствено томе, дело за које је окривљена оптужена није кривично дело, па је нижестепеним пресудама на штету окривљене повређен кривични закон из члана 439. тачка 1. ЗКП-а.

Изнете наводе браниоца окривљене да је првостепеном и другостепеном пресудом на штету окривљене повређен кривични закон из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, кривично дело пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика чини лице које у намери да потпуно или делимично избегне плаћање пореза, доприноса или других прописаних дажбина, даје лажне податке о законито стеченим приходима, о предметима или другим чињеницама које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери у случају обавезне пријаве, не пријави законито стечен приход, односно предмете или друге чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери на други начин прикрива податке који се односе на утврђивање наведених обавеза, а износ обавезе чије се плаћање избегава прелази 1.500.000,00 динара.

Врховни касациони суд налази да изрека првостепене пресуде садржи све чињенице и околности које чине законска обележја кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљена оптужена и оглашена

кривом правноснажном пресудом. У вези са тим, чињенични опис дела окривљене дат у изреци првостепене пресуде садржи и радњу извршења предметног кривичног дела, која се састоји у лажном приказивању података у пословним књигама привредног друштва, чији је окривљена била директор, и то да је набавила робу од привредног друштва доо Т.м., по основу наведених улазних рачуна у укупној вредности од ... динара, са исказаним порезом на додатну вредност у укупном износу од ... динара, иако промет по наведеним улазним рачунима није извршен и у уношењу неистинитих података значајних за утврђивање пореске обавезе у пореску пријаву, коју је поднела Пореској управи у Новом Саду, које радње је окривљена предузела са намером да потпуно избегне плаћање пореза на додатну вредност.

С`тога, по налажењу овог суда, околност што у конкретном случају промет робе по наведеним улазним рачунима није извршен и време настанка пореске обавезе, нису од значаја за постојање предметног кривичног дела, будући да је окривљена унела лажне податке о чињеницама које су од утицаја на утврђивање пореских обавеза, на основу чега је и неосновано остварила право на одбитак претходног пореза на додатну вредност у износу од ... динара, па се супротни наводи браниоца окривљене оцењују неоснованим.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у погледу повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а оценио неоснованим.

Надаље, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче да је изрека првостепене пресуде противречна образложењу пресуде и изведеним доказима и да је тиме на штету окривљене учињена битна повреда кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а. Имајући у виду да наведена битна повреда одредаба кривичног поступка није разлог због којег окривљена преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП-а то је захтев браниоца окривљене у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП-а и члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.